

органическа материя въ вода и я оставиме на слънце въ продължение на 24 часа, а послѣ това туримъ една капка подъ микроскопътъ, то виждаме едни малки частици, които пъпътъ вече на третиятъ денъ, а други биватъ по-голѣми. Първите сѫ vibroris, вторите interioris, а послѣ тѣхъ слѣдува жабинакъ по крайътъ на стѣклото. З. 56. На 8 денъ са виждатъ въздушни мѣхурчета. Тие мѣхурчета сѫ знакъ, че повоюванищите са животни джатъ. Въ това сѫщо време са появлява и жабинакъ по крайътъ на стѣклата. З. 56.

Жабка лягушка: Отъ незнанъ гробъ трябва да найдатъ и да зюматъ кокалъ, който съ три четыри живи жлѣбки го окачовотъ на това момиче, косто е станало пеперуга. Ч. 113 (ср. подъ сл. пеперуга).

Жабунакъ с. м. лягушечъ лужа; **Жѣбуњакъ Боя**: Врякака жабунакъ. Ч. 6. (може че жабинакъ)

Жаденъ пр. см. жеденъ.

Жаднѣкъ ил. дл. жажду: „Колко-то піе, толкось новече жядиѣе. Л. Д. 1869 р. 116.

Жадъ с. ж. жажда: По него врѣмѧ Бѣлгари щѣтъ обично съранье, чесновъ лукъ съ оцетъ и инжъ ракии. А такива Ѣстия нарочно употребляютъ да имъ съ гѣси жажда или жадъ, коихъ имъ пропитава горѣщина. Пк. 55.

Жаждада с. ж. може, че жадъ. ib. 55.

Жажулено обозначеніе жолудя въ западкъ: Жажулено выси, рошиво го члакъ? Свиня и жъладъ. Ч. 118.

Жалба с. жс. 1) печаль, горе, жалостъ: Стои са жалба наожали Извади ножче черенче, Че са въ сърдце прободе Д. 43, 75—77. Не ме оганъ изгорило, Ни ме слана посланила, Туку жалъба ми наднала. М. 148. Тука гори, тука да изгоришъ, Ако немашъ жалъба за детенце. М. 193. 2) тоска, стремленіе: „Магда ле млада невѣсто, Да ли ти жалъба за хоро, Или си рода познавашъ?“ Ч. 339. 3) жалоба: Той не само что не пріиль жалбѣ-тѣ имъ, но още имъ отвѣщалъ, че ще да гы накаже заради дерзость-тѣ имъ. I. 285.

Жаленъ пр. печальный, грустный: „Мори кано, жална, Кано!“ М. 78. Я да ти кажамъ, желенъ горокъ, що сумъ повенала, Како ленъ за вода—босильокъ за сенка. М. 463. Въ прѣвы-тѣ жални дни. Въ первые дни печами. Р. 138. Такъва жални случаи ставать толкова рядко... Л. Д. 1869 р. 83. Въ това си жално положение человѣкъ има най-голѣми нужды и иска вѣнкашиѫ помошь. Л. Д. 1873 р. 97.